

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 17. De Bonis Episcoporum defunctorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

nus Papa, rogatus a Joanne Saresberienſi, Sæcul. XII.
 Regi Angliæ, quod petebat, conces- A.C. 1156.
 ſit, ut ex ejus Bulla apparet, in qua
 loquitur in hunc modum: *Sane Hiber-*
niam & omnes Inſulas, quæ documenta
Chriſtianæ fidei ceperunt, ad jus Beati
Petri & Eccleſiæ Romanæ (quod tua
Regia Nobilitas ipſa cognoscit) non eſt
dubium pertinere. Significasti quidem
nobis, Fili in Chriſto cariffime, te Hi-
berniæ Inſulam velle intrare, ad ſubden-
dum illum populum legibus, & vitia inde
extirpanda. Velle te etiam de ſingulis
domibus annuam unius denarii penſionem
ſolvere, & Jura Eccleſiarum illius terræ
integra conſervare; quod tibi concedi-
mus, & pro dilatandis Eccleſiæ terminis
gratum acceptumque habemus. Cum hac
 Bulla Pontifex Regi Angliæ annulum au-
 reum, cui inſertus erat Smaragdus, in
 ſignum investituræ miſit, poſtea in Archi-
 vis Wintoniæ repositum.

§. XVII.

De Bonis Episcoporum defunctorum.

Eodem anno millesimo centesimo quin-
 quagesimo sexto Hadrianus Papa
 literas Vicecomitiſſæ Narbonenſis con-
 firmavit, quibus perverſæ conſuetudini
 res Episcoporum mortuorum diripiendi
 renunciabat; Erat hic abusus antiquus,
 & in Galliarum Conciliis, ut ſuperius
 S 2 memini-

Marca.
conc. I. 8.
c. 13. n. ult.
Add. Baluz.
ibid.

Sæcul. XII. memimus, sæpedamnatus. In eadem
A.C. 1156. vero provincia Narbonensi jam prius,
 anno millesimo centesimo quinquagesimo, Raymundus Comes Barcinonensis hunc abusum abjecerat, datis literis,
 * Almeriam. in quibus dicebat: *Cum Madram* * profecturus itineri accinctus essem, Deo promisi in manibus Archiepiscopi Tarracoenensis & Episcoporum Barcinonensis, Gerundensis, atque Ausoniensis, tunc presentium, aboliturum me consuetudinem, quam omnes Boni abominantur, videlicet vetitum, ne deinceps in Ecclesiis Cathedralibus ditionis meae Prætores & Vicecomites, quod vivente patre meo & Antecessoribus ejus fieri solebat, res mobiles Episcoporum defunctorum, in eorum Palatiis, Arcibus prædiisque inventas, auferrent aut prædarentur; cognosco enim, hanc vim Legibus Divinis humanisque adversari. Quare huic abusui diserte renuncio, jubeoque, ut omnia in domibus, aliisque locis, ad Ecclesiam Episcopalem pertinentibus, futuro Episcopo intacta reserventur. Hoc igitur exemplum secuta Hermengardis Vicecomitissa Narbonensis simili modo promisit, res cujuscunque defuncti Archiepiscopi in tuto futuras esse, datis literis Montispeffuli, decima quinta Januarii anno millesimo centesimo quinquagesimo quinto, regnante Ludovico, a peregrin-

peregrinatione S. Jacobi revertente. *Sæcul. XII.*
 Quod ego secundum stilum antiquum A.C. 1156.
 de anno millesimo centesimo quinquagesimo sexto ante Pascha accipiendum
 puto. Atque hæc est illa Renunciatio, *ep. 41.*
 quam Hadrianus Papa, Bulla ad Berengarium Archiepiscopum Narbonensem
 directa, & nona Decembris Romæ data,
 ratam habuit.

Ludovicus junior Rex, exeunte anno *V. Pagi*
 millesimo centesimo quinquagesimo *An. 1155.*
 quinto, peregrinationem in Hispaniam *Roder. 8.*
 ad S. Jacobum, orationis causa, suscepit. *hist. c. 9.*
 Verum Rodericus Toletanus scripsit, Regem huic itineri quidem Religionem obtendisse; arcanam autem profectionis causam fuisse, quod explorare cuperet, an Constantia Regina, quam secundis nuptiis conjugem acceperat, Alphonsi VIII. Regis Castiliæ filia, ex legitimo toro nata esset. Alphonsus, qui se Hispaniarum Imperatorem dicebat, Regem, generum suum, Burgis exceptum, usque ad urbem S. Jacobi deduxit; unde redeuntes Toletum diverterunt, ibique Alphonsus, præsentem Rege Ludovico, Comitiam frequentissima, Vasallis suis omnibus tam Christianis quam Saracenis convenire jussis, celebravit. Ita Ludovico suspicionem exemit, Constantiam suam e vili concubina ortam esse.

Sæcul. XII.

A. C. 1156.*Rob. an. 1156*

Anno millesimo centesimo quinquagesimo sexto Tunica Salvatoris nostri in Monasterio Argentoliensi prope Parisios inventa est. Inconfutis erat, & colore subrufo. Literæ unacum hac veste inventæ docebant, gloriosam Jesu Christi Matrem eam filio suo adhucdum infanti texuisse. Hæc sunt verba Roberti Abbatis S. Michaelis, illius ætatis Scriptoris. Argentolii vero hæc Reliquiæ ambitiose custodiuntur.

§. XVIII.

S. Elisabetha Schonaugiensis.

*Trithem.
Chron.
Spanhem.
an. 1153.*

*Vandelberti
Mart. tom 5.
spicil. p. 336.*

Eodem anno millesimo centesimo quinquagesimo sexto Colonia multi tumuli reperti sunt cum Inscriptionibus, in iis condita esse corpora S. Ursulæ Virginis & Martyris ac Sociarum ejus, quæ saltem per spatium annorum trecentorum ibidem colebantur (*). Detecta sunt etiam nomina multorum Episcoporum, aliorumque sanctorum Virorum, qui navigantes Virgines comitati fuisse dicebantur. Porro Gerlacus, Abbas Tuitiensis, præcipuas, & memoratu præ-

(*) In Chronico Hirsaugiensi ista subduntur: *Quorum corporum multa in sarcophagis reposita cum nominibus & titulis suarum Dignitatum fuerunt inventa, plura etiam sine aliqua Inscriptione reperta sunt.* Parte I. pag. 450.